

שבוע טוב מאולפנת חורב

"ולתת עליכם היום ברכה" – הרב עודד

הרשע על דבר שחייב באמת, מכל מקום יש להיזהר שלא ירדפנו מי שהוא שונאו ומבקש רעתו – דרדיפת אדם הוא סכנה עצומה, ואם בא בזה שמץ הנאה עצמית לא ינקה", עכ"ל. כוונת דבריו של הנצי"ב היא, שדברי משה "הרגו איש את אחיו" מתפרשים לא כהנחיה לבני לוי הרגו אפילו איש את אחיו, אלא הרגו דווקא איש את אחיו, שהוא אוהבו, ולכן ברור שיהיה זה לשם שמים. קדושתם זו של בני לוי המקנאים רק לשם שמים מתגלה גם בהמשך, בקנאותו של פנחס בן אלעזר ובן אהרן הכהן, כשחטאו ישראל בשיטים. בני שמעון, לעומת זאת, הוכיחו כי אינם ראויים לקנאות ואין בהם אותה קדושה של בני לוי אלא אדרבה, הנשיא החוטא בשיטים עם המדינית, היה נשיא בית אב לשמעני, שודאי היה מחשובי הקהל, וייתכן שהתנהגותו ביטאה את האווירה בשבט שמעון. ובאמת, רש"י (במדבר כ"ו י"ג) כותב "אבל לפי החסרון שחסר משבט שמעון במנין זה ממנין הראשון שבמדבר סיני נראה שכל כ"ד אלף נפלו משבטו של שמעון". כלומר, לדברי רש"י, כל עשרים וארבעה האלפים מבני ישראל שמתו במגפה בעקבות החטא עם בנות מדין, היו משבט שמעון. כך יוצא על פי מספרם המועט יחסית של בני שבט שמעון במניין שלאחר המגפה. על פי האמור נראה שמשה בדבריו "ולתת עליכם היום ברכה" מבטיח לבני לוי שאם הם יוכיחו את עצמם, הם יזכו לקבל את אותה הברכה שיעקב חשש לתת להם. ואמנם, רק לאחר שבני לוי הוכיחו את עצמם לאחר חטא העגל, התברר שקנאותם הייתה לשם ה' ולכן אמר משה "ולתת עליכם היום ברכה" – היא הברכה שלא זכו לקבל מיעקב אבינו לפני מותו.

מברך ואילו ללוי הוא אומר (דברים ל"ג ח' – ט') "וללוי אמר תמיה ואוריך לאיש חסידך אשר נסיתו במסה תריבהו על מי מריבה. האמר לאביו ולאמו לא ראייתו ואת אחיו לא הפיר ואת בניו לא ידע כי שמרו אמרתך ובריתך ונצרו", כאשר בדבריו אלה רומז משה להתנהגותם של בני לוי בחטא העגל, כפי שכותב רש"י במקום "האומר לאביו ולאמו לא ראייתו – כשחטאו בעגל". וצריך להבין, מדוע יעקב איננו מברך לא את שמעון ולא את לוי, ואילו משה מברך את שבט לוי ולא מברך את שבט שמעון? נראה שיעקב חשש שמא פעולתם של שמעון ולוי בשכם לא נבעה אך ורק ממניעים טהורים של קנאות לה' אלא מתוך רגשי נקמה אנושיים פשוטים, ולכן הסתייג ממעשיהם, ואף לא הבחין בשוני בין מניעיו של שמעון לאלו של לוי. אולם בפרשתנו מתגלה לנו ההבדל בין דרכו של לוי לזו של שמעון, כאשר בני לוי נענים לקריאתו של משה "מי לה' אלי" ונרתמים למשימה הקשה של "הרגו איש את אחיו ואיש את רעהו" מתוך קדושה יתירה וקנאות לשם ה', וכפי שכותב הרב נפתלי צבי יהודה ברלין – הנצי"ב בפירושו לתורה "העמק דבר" בהסבר קריאתו של משה "מי לה' אלי": "אין הכוונה מי הוא שלא עבד עבודה זרה, שהרי רוב ישראל לא עבדו עבודה זרה, אלא: מי שידע בעצמו שהוא אך לה' – למסור נפשו וכל אשר לו לאהבת ה' וכבודו – פירוש, שאינו עובד את עצמו כלל" עכ"ל. כוונת דבריו שלא כל אחד רשאי לקנא לה' אלא רק בעל מדרגה עליונה שכל כוונתו באמת רק לשם שמים! בהמשך דבריו כותב הנצי"ב: "ובזה שהיו מדקדקים להרוג דווקא איש את אחיו שחייב מיתה, יכירו כל ישראל שהם מופשטים מרצון עצמם... וזה יש ללמוד דהבא לרדוף את

בפרשת השבוע, אנו קוראים על אחד המשברים הקשים שעברו על עם ישראל במדבר, חטא העגל. לאחר החטא אנו קוראים על תגובת משה, (שמות ל"ב כ"ו – כ"ט) "ויעמד משה בשער המחנה ויאמר מי לה' אלי ויאספו אליו כל בני לוי. ויאמר להם פה אמר ה' אלקי וישאל, שימו איש חרבו על ירכו, עברו ושובו משער לשער במחנה והרגו איש את אחיו ואיש את רעהו ואיש את קרבו ויעשו בני לוי כדבר משה ויפל מן העם ביום ההוא כשלושת אלפי איש. ויאמר משה מלאו ידכם היום לה' כי איש בבנו ובאחיו ולתת עליכם היום ברכה" צריך להבין לאיזו ברכה מתכוון משה, ומדוע בני לוי ראויים לה לאחר שהרגו כשלושת אלפי איש? על מנת להבין זאת יש לשוב ולהיזכר במעשיהם של שמעון ולוי בפרשת וישלח: "ויקחו שני בני יעקב שמעון ולוי אחי דינה איש חרבו ויבאו על העיר בטח ויהרגו כל זכר" (בראשית ל"ד כ"ה); וכן בתגובתו של יעקב למעשיהם זה: (בראשית ל"ד ל') "ויאמר יעקב אל שמעון ואל לוי עברתם אתי להבאי שני בישב הארץ בפנינו ובפרוי ואני מתי מספר ונאספו עלי והכוני ונשמדתי אני וביתי". אף על פי שבפרשת וישלח לא ברור לגמרי האם תגובתו של יעקב הייתה רק מחמת הפחד מתגובת יושבי הארץ או שמא ראה יעקב במעשה זה בעיה מוסרית-ערכית. העניין מתברר בפרשת ויחי, כאשר יעקב מברך את בניו לפני מותו והחשש מיושבי הארץ איננו רלוונטי עוד. את שמעון ולוי, יעקב אבינו לא מברך, אלא אומר (בראשית מ"ט ז') "ארוך אפס כי עז ועברתם כי קשתה אחקלם ביעקב ואפיצם בישראל" ולמעשה מנשל אותם מנחלה עם שאר שבטי ישראל. לעומת זאת, משה לפני מותו, בפרשת "וזאת הברכה", מבחין בין שמעון ולוי. את שמעון משה איננו

בנות והורים יקרים,

**ברצוננו לעדכן אתכם בנעשה באולפנא בשבועיים החולפים
והפעם- בסימן חודש אדר וחג הפורים שלקראתו התקיימו באולפנא
פעילויות רבות ומגוונות באווירה שמחה במיוחד:**

שבוע רבנית

בהובלת בנות השמינית ובראשן רבנית פורים, קרן בן יחיא, התקיימו במהלך השבוע מספר פעילויות שונות:
ביום שלישי התחפשו התלמידות למורות.
ביום רביעי התקיימה פעילות מתנפחים לבנות ז' ו-ח' באולם הספורט.
הבנות קפצו, רקדו ונהנו מאוד!

ביום חמישי התקיים טורניר לשכבות ז'-ל' במשחק המחנניים. יישר כוח לבנות שכבת ט' שזכו במקום הראשון!
ביום ראשון התקיים קריוקי מהנה לבנות כיתה ז'.
יישר כוח גדול לבנות השמינית עדי שם טוב וקרן בן יחיא, שריכזו והובילו את כלל הפעילויות.

שיחה תורנית

בימים חמישי וראשון התקיימו שיחות תורניות לכלל השכבות מפי הרב אביחי צדוק. השיחות עסקו בהבנת סיפור המגילה לעומקו דרך המדרשים השונים שמאירים ומשלימים את הסיפור כולו.

הפרויקט הבין דורי

ביום רביעי יצאו בנות שכבה ט' המשתתפות בפרויקט הבין דורי לשמח את הדיירים לקראת פורים.

יום חסד

ביום ראשון ה' באדר התקיים יום חסד לכלל האולפנא, וכל שכבה עסקה בעשייה למען הזולת:

שכבת ז' יצאו לשמח בבתי אבות. **שכבת ח'** אירחו ילדי גן ובית ספר יסודי מגבעת זאב.

שכבת ט' אירחו את ילדי חמ"ד עיר גנים.

שכבת י' אירחו את נשות מעון "בית דוד".

שכבת י"א נסעו לשמח בבית ספר "שיח סוד" ברמות.

שכבת י"ב עסקו בהכנות להצגה עבור כלל תלמידות האולפנא.

הפעילות כולה לוותה בשירים וכללה ריקודים בליווי כלי נגינה ומורל גבוה, פעילויות, סדנאות יצירה, שוק פורים, הצגות ועוד.

לסיום, הוצגה בפני הבנות מצגת שסקרה את אירועי היום ונערכה שיחה על אודות כוחם של מעשים קטנים מפי מר אורי שכטר.

היה יום מוצלח במיוחד, יום של עשייה ברוכה ומשמחת.

תודה רבה לרכזת החסד, נתי פרידמן ולמחנכות.

יישר כוח גדול לכל בנות האולפנא.

הצגת השמינית

מיד לאחר מבצע ההפיכה וההכתרה, עמלו בנות השמינית על העלאת
ההצגה "התנערי":

"על רקע מלחמת האחים של ימי בית שני והחורבן הקרב, צומח סיפור
אהבתם של אביגיל, בת העיר התחתונה ואוריה, בן הכהנים מהעיר העליונה.
בעוד המלחמה משתוללת בפנים ובחוץ, האם יכולים שני צעירים ממעמדות
שונים לקשור את גורלם יחדיו?

זהו סיפור שנע בין המישור האישי לזה הלאומי. זהו סיפור על שנאה ואהבה.
זהו סיפור על חברה, מעמדות ומלחמה. סיפור שמחבר עבר עם הווה. סיפור מלא
לאומיות, הקרבה וגבורה. סיפור שיש לו לקח לימינו".

ההצגה עסקה בנושא חשוב ואקטואלי ולמרות זמן ההכנה הקצר שעמד לרשות הבנות הן
הרשימו במשחק משובח, בתפאורה מושקעת ובריקודים נהדרים.
ההצגה הועלתה ארבע פעמים, וצפו בה גם האימהות שהביעו התפעלות רבה מאיכות ההצגה,
הן מבחינה אמנותית והן מבחינה ערכית.

יישר כוח גדול למחנכות השמינית היקרות שליוו את הבנות לילות כימים לאורך החודש כולו וכן
לבמאית רחל ורובוב על ההפקה המדהימה. תודה רבה גם למורה מינה נחמני שנרתמה לעזור לבנות
בבניית הריקודים במקצועיות רבה.

וכמובן – תודה רבה לבנות השמינית הנהדרות אשר עמלו רבות והעלו הצגה מקסימה וערכית.

שבת זכור

שבת פרשת תצווה התקיימה לבנות שכבה ט'–י"ב שבת זכור באולפנא. הייתה, ב"ה, שבת נהדרת ואווירה טובה וחמה למרות מזג האוויר ההפכפך.

תפילות השבת ובכללן קריאת פרשת זכור התקיימו בבית המדרש.

סעודות השבת התקיימו לפי שכבות בארבעה מוקדים שונים.

בערב שבת לאחר הסעודה התקיים טיש פורימי משותף לכלל השכבות בהובלת ראש האולפנא הרב עודד.

במהלך השבת התקיימו שיחות תורניות, פעילות מחנכות ופעילות בהובלת בנות השמינית.

השבת הסתיימה בסעודה שלישית משותפת של כל השכבות, שכללה שירה ודברי תורה.

השבת הייתה מגבשת ושמחה והבנות נהנו מאוד.

תודה גדולה למחנכות שליוו את השבת ולבני משפחותיהן, וכן לרב אליהו ולרב דניאל ובני משפחותיהם, שהצטרפו לשבת והעבירו שיחות לבנות. כמו כן תודה רבה לגילה ברגר יועצת האולפנא שליוותה אף היא את השבת.

כמו כן, יישר כוח לרכזות החברתיות ולצוות המנהלה והפנימיה שעמלו על הארגון הלוגיסטי המורכב של שבת ולעמית לוי על הקייטרינג.

תחרות הביצה הצנחנית

לכבוד פורים, צוות מדעניות משכבת ח' הפעיל את "תחרות הביצה הצנחנית". התלמידות

למדו במסגרת שיעורי פיזיקה על כוחות ואנרגיה, וכחלק מיישום החומר הנלמד קיבלו

משימה: לבנות מתקן שיאפשר לזרוק ביצה מקומה שניה לרצפת הרחבה של אשכול הפיס,

בלי שהביצה תישבר, ולקלוע אותה למרכז העיגול

שסומן על הרצפה. התאספנו כולנו ונהנינו מההמצאות המתוחכמות ומהבנייה הטכנולוגית של כמעט שלושים הקבוצות שהשתתפו בתחרות. היו שפע של רעיונות מעניינים ומקוריים, שכללו שימוש בצמר גפן, בכריות, ניילון נצמד, סלוטייפ, בלונים ועוד.

הקבוצה הזוכה, שהצליחה לקלוע את הביצה מהקומה השנייה בלי שתישבר בדיוק למרכז

העיגול, הייתה הקבוצה של ספיר מזרחי, עדי משמוש ואביגיל עמר, שבנו מתקן ייחודי שכלל

אורז יבש להגנה על הביצה משבירה. יישר כוח לזוכות ולכל התלמידות המקסימות

והיצירתיות, ותודה גדולה לצוות מורות מדעים חט"ב שהפעילו את התחרות הנחמדה.

מזל טוב לצוות:

• לרב דוד מוריה להולדת נכד
• לרב שי ויסבורט לנישואי הבת

מזל טוב לבנות שחגגו השבוע את יום הולדתן:

אוריה נסמיאן	עינב פינקלשטיין	אביגיל שדיאור	נעה עובדיה	מירי סרזין	ליאורה ישי	גילי יעיש	אילת גולדברג	ציפורה קירמאיר	שני חסיד	נועה בן טולילה	שירה אורפלי	יהודית כהן
הדס גנון	נעמי שטרית	בת חן גיגי	שרה אינזעל	אליה שוקר	שני וינברג	טל הגר	צילה גולדבלאט	אביטל שטרית	לאה סבן	רעות וינברגר	שני קאשי	שרה לילתי
מלי פאליי	חושן נוה שלום	הדס רוזנצוויג	יעל הולצמן	נטע אלון	נעמי מלכא	תמר הכט	יעל רוט	הדס בנג'ו	אליענה גולדשטיין	הדר כהן		

שבת שלום

הרב עודד מייזליש

וצוות האולפנא

